Työelämä
Mikko Räsänen

6.11.2018

Eduskunnan liikenne- ja viestintävaliokunnalle

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle komission ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi U 92/2018

Euroopan komissio antoi 12. syyskuuta 2018 ehdotuksensa vuodenajoittaisesta kellonajan siirrosta luopumiseksi (COM(2018) 639 final).

Ehdotuksen mukaan jäsenvaltiot eivät enää 1. huhtikuuta 2019 alkaen tekisi normaaliaikaansa tai -aikoihinsa muutoksia, jotka ovat sidoksissa vuodenaikoihin. Jäsenvaltiot siirtyisivät kesäaikaan vielä 31. maaliskuuta 2019. Tämän jälkeen jäsenvaltiot voisivat valintansa mukaan tehdä vielä yhden vuodenajoittaisen muutoksen normaaliaikaansa tai -aikoihinsa sunnuntaina 27. lokakuuta 2019. Jäsenvaltioiden olisi viimeistään 27. huhtikuuta 2019 ilmoitettava, aikovatko ne lokakuussa 2019 ottaa pysyvästi käyttöön normaaliajan vai nykyisen kesäajan tai soveltavatko ne jotain muuta aikaa.

Elinkeinoelämän keskusliitto EK tukee esitettyä valtioneuvoston kantaa, jonka mukaan vuodenajoittaisesta kellonajan siirrosta luovutaan yhdenmukaisesti Euroopan unionissa. Kellojen siirtelystä kahdesti vuodessa ei ole ollut hyötyä. Sen sijaan siitä aiheutuu suoranaista haittaa yritysten toiminnalle ja henkilöstön jaksamiselle.

Valtioneuvoston mukaan useat jäsenvaltiot pitävät ehdotettua aikataulua liian kunnianhimoisena kansallisen kannanmuodostuksen ja täytäntöönpanon kannalta. Aikavyöhykkeiden sirpaloituminen on nähty riskinä. Moni jäsenvaltio on tuonut esille, että eteneminen komission ehdottamassa aikataulussa edellyttäisi direktiiviehdotuksen nopeaa käsittelyä neuvostossa ja parlamentissa, mutta kansallisen kannan muodostaminen ehdotuksen käsittelyn edellyttämässä nopeassa aikataulussa on haasteellista.

EK jakaa tämän huolen. Erityisesti kansainvälisen lentoliikenteen aikataulujen uudelleen järjestäminen ja lentoaikatauluista sopiminen on haasteellinen tehtäväksi suunnitellussa ajassa.

Suomen ei ole syytä vielä ratkaista kysymystä, minkä aikavyöhykkeen se valitsee. Suomalaiset ihmiset ja yritykset ovat tottuneet tunnin aikaeroon Pohjoismaihin ja Keski-Eurooppaan. Elinkeinoelämän piiristä ei

ole noussut esiin voimakkaita kantoja eri aikavyöhykkeiden paremmuudesta. Kesä- tai talviajassa olemisella ei ole ollut suurta liiketaloudellista merkitystä.

Sen sijaan ennakoitavuudesta ja yhteisistä käytännöistä on hyötyä. Onkin toivottavaa, että valtaosa EU:n jäsenvaltioista säilyttäisi yhteisen aikansa. Suomen on syytä tukea tätä, vaikka emme itse valitsisi samaa aikavyöhykettä. Tuleeko EU:n vallitsevaksi ajaksi nykyinen normaaliaika (GMT+1) vai heidän kesäaikansa (GMT+2), jää nähtäväksi.

Mikäli muualla EU:ssa vallitsevaksi ajaksi tulee GMT+1, on Suomenkin syytä säilyttää nykyinen normaaliaikamme (GMT+2). Tämä tarkoittaa käytännössä nykytilan jatkumista.

Mikäli muut EU-valtiot valitsevat kesäaikansa, Suomella on kaksi melko hyvää vaihtoehtoa: sama aika muun EU:n kanssa tai nykyinen tunnin aikaero.